

balanced participation and promoting authentic communication, it contributes significantly to the development of oral fluency, confidence, and collaborative competence in the language classroom. Its versatility makes it particularly suitable for communicative language teaching, CLIL contexts, and learner-centered instruction across age groups and proficiency levels.

References

1. Gibbons P. Scaffolding language, scaffolding learning: Teaching English language learners in the mainstream classroom (2nd ed.). Portsmouth, NH: Heinemann, 2015.
2. Gillies R. M. Cooperative learning: Review of research and practice. *Australian Journal of Teacher Education*. 41(3). P. 39–54. URL: <https://doi.org/10.14221/ajte.2016v41n3.3>
3. Johnson D. W., Johnson R. T. Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning (5th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
4. Kagan S., Kagan M. *Kagan cooperative learning*. San Clemente, CA : Kagan Publishing, 2009.
5. Slavin R. E. Cooperative learning and academic achievement: Why does groupwork work? *Anales de Psicología*. 30(3). P. 785–791. URL: <https://doi.org/10.6018/analesps.30.3.201201>
6. Vygotsky L. S. *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA : Harvard University Press, 1978.

МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НЕФІЛОЛОГІЧНОМУ ВИШІ: ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ

Кобзар Олена,
професор кафедри української, іноземних мов та перекладу
Полтавського університету економіки і торгівлі,
доктор філологічних наук, професор;
Кононенко Олена,
старший викладач кафедри ділової іноземної мови
Полтавського університету економіки і торгівлі

Викладання іноземних мов у нефілологічних закладах вищої освіти є важливим елементом підготовки сучасного фахівця. Зростаюча глобалізація, потреба у міжнародній комунікації та академічна мобільність студентів зумовлюють необхідність ефективних методик навчання. Проте нефілологічні спеціальності часто зустрічаються з обмеженням навчальних годин, різнорівневими групами та недостатньою мотивацією до вивчення мови [1].

Додатково, відсутність автентичного мовного середовища та професійно - орієнтованих матеріалів ускладнює формування практичних мовленнєвих навичок.

Метою дослідження є аналіз сучасних методик викладання іноземних мов у нефілологічних закладах, виявлення основних проблем і викликів, а також визначення можливостей підвищення ефективності навчального процесу. Особлива увага приділяється інтеграції цифрових технологій та штучного інтелекту (AI) у навчальний процес.

Основні проблеми викладання іноземної мови включають:

- Низьку мотивацію студентів, які не завжди бачать прямий зв'язок між мовою та професійною діяльністю.

- Обмеженість навчального часу, що не дозволяє системно опрацьовувати всі аспекти мовної компетенції.

- Різномірну підготовку студентів, що ускладнює групову роботу та диференційоване навчання.

- Недостатню кількість автентичних матеріалів, що враховують специфіку нефілологічних спеціальностей.

- Потребу у підвищенні кваліфікації викладачів, особливо у сфері використання цифрових технологій та AI [2].

Серед сучасних методик слід відзначити:

- **Комунікативний підхід**, що орієнтує навчання на реальні ситуації спілкування.

- **CLIL (Content and Language Integrated Learning)** – інтеграція мовного та професійного змісту.

- **Проектне навчання (Project-Based Learning)**, яке мотивує студентів виконувати практичні завдання, пов'язані зі спеціальністю.

- **Змішане навчання (Blended Learning)** з використанням цифрових платформ.

- **Інтеграцію штучного інтелекту**, включаючи чат-боти та системи автоматичного оцінювання письма, що сприяє індивідуалізації навчання та

підвищенню залученості студентів [3,4].

Використання AI дозволяє адаптувати завдання до рівня студентів та надає можливість самостійного розвитку навичок.

Окрім того, актуальність дослідження обумовлена необхідністю розробки методик, які сприяють формуванню автономного навчання та критичного мислення здобувачів вищої освіти.

Ефективне викладання іноземної мови у нефілологічних закладах потребує поєднання традиційних і сучасних методик, урахування професійних потреб студентів та активного впровадження цифрових технологій, зокрема AI. Викладачі повинні виступати як фасилітатори, адаптувати навчальний процес до рівня студентів і професійного контексту, забезпечуючи розвиток практичних мовних навичок і міжкультурної компетенції [5]. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на створення інтегрованих моделей навчання та розробку професійно - орієнтованих матеріалів.

Джерела і література

1. Бім І. Л. Теорія та практика навчання іноземних мов у нефілологічних вишах. Київ : Освіта, 2019.
2. Комарова З. І. Сучасні методи викладання іноземної мови у немовних закладах освіти. Харків : ХНУ, 2020.
3. Polishchuk O. Integration of Web Applications into CLIL Programmes in Higher Education: Ukrainian Context. Eduweb, 2024. Vol. 18 (4). P. 104–120.
4. Yunina O. Artificial Intelligence Tools in Foreign Language Teaching in Higher Education Institutions. Educational Review, 2023.
5. Zhukevych I. Artificial Intelligence as a Tool for Developing Students' Speaking Skills in Foreign Language Learning. ISJEL, 2024.

ЗМІЩЕННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ ТВОРІВ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Кононенко Наталія,
викладач ВСП «Аграрно-економічний фаховий коледж
Полтавського державного аграрного університету»;
Кононенко Володимир,
доцент кафедри романо-германської філології
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка,
кандидат історичних наук, доцент

У ХХІ столітті культурна взаємодія стала невід'ємною частиною